

Μήτιδα

μια εφημερίδα επικοινωνίας και αλληλοβοήθειας

ΧΡΟΝΟΣ 3ος • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013 • ΦΥΛΛΟ 12 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Η γνώση είναι απεριόριστη. Γι' αυτό η διαφορά ανάμεσα σ' αυτούς που ξέρουν πολλά και σ' αυτούς που ξέρουν πολύ λίγα είναι απειροελάχιστη.

I. Κάνι

Ζήτω η ατέλεια

Τι αγωνία κι'αυτή ... Τι τραβάνε άνδρες και γυναίκες σήμερα για να αποκτήσουν τις «ιδανικές» αναλογίες, να διατηρήσουν την νεανική σφριγηλότητα, να προλάβουν την πρώτη ρυτίδα, την πρώτη άσπρη τρίχα, να διορθώσουν με νυστέρι κάθε «ατέλεια». Σε αυτή την προσπάθεια υπάρχει μια τεράστια βιομηχανία που προλαμβάνει κάθε επιθυμία. Ο δυτικός πολιτισμός κυνηγά το ιδανικό,

το ιδεώδες, ο άνθρωπος δεν είναι ευχαριστημένος έτσι όπως είναι και πιστεύει ότι πρέπει να γίνει κάτι άλλο. Υπάρχει αυτή η λαχτάρα, αυτή η τυραννία θα έλεγα για το ιδανικό κάλλος και έτσι προσπαθεί να επιβάλλει αυτή την ιδέα στο σώμα του. Καπμένο σώμα τι τραβάς...

Στην άλλη μεριά της γης, ένας άλλος πολιτισμός, ο γιαπωνέζικος αποδέχεται και δίνει αξία στο ατελές, το ασύμμετρο, το απλό, το εφήμερο. Η γιαπωνέζικη παράδοση θεωρεί ότι κάθε τι ατελές είναι γοητευτικό. Άλλωστε κάθε τι στη φύση είναι ατελές και εμείς οι άνθρωποι ως κομμάτι της φύσης είμαστε ατελείς. Η ομορφιά μας βρίσκεται στη ατέλεια μας. Τα ψεγάδια μας είναι η ομορφιά μας. Αυτή η ανατολίτικη προσέγγιση για την ομορφιά ίσως μας βοηθήσει να απαλλαγούμε από περιττά αγαθά που συσσωρεύουμε και κυρίως από περιττά άγχη.

Ουσίες

Είναι φανερό ότι τις τελευταίες δεκαετίες η κατανάλωση ευφορικών ουσιών στη Δύση έχει αυξηθεί. Μια έρευνα για τα λύματα της Αθήνας έδειξε ότι οι συγκεντρώσεις αντικαταθλιπτικών και κοκαΐνης ήταν υψηλότερες ακόμη και από τις τιμές των κολοβακτηριδίων. Επίσης σε μέτρηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη Ρώμη υπήρχαν υψηλές συγκεντρώσεις στον αέρα κοκαΐνης. Αυτά είναι δύο ενδεικτικά παραδείγματα από δύο ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις.

Φαίνεται ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να αντέξει την κοινωνία που ο ίδιος δημιούργησε, σαν να μην υπάρχει πλέον χώρος γι'αυτόν. Ασφυκτιά. Η καθημερινότητά του έχει ανάγκη αυτά τα δεκανίκια και επειδή οι χρήστες είτε χημικών είτε απαγορευμένων ουσιών είναι πολλοί αυτό θεωρείται μια φυσιολογική κατάσταση.

Με τις ουσίες χάνει κάποιος τον εαυτό του, τον ξεχνά και αισθάνεται ωραία γιατί πονάει πολύ να έχει έναν απαιτητικό εαυτό που του λείπει κάθε

μέρα ζήσε, ζήσε.

Οι ουσίες είναι λοιπόν ένας τρόπος να προσπεράσει κάποιος την ζωή, να μην χρειαστεί να μπει μέσα στο φόβο, μέσα στη λύπη, μέσα στο θυμό, μέσα στην ντροπή, μέσα στο μίσος, μέσα στην ενοχή, μέσα στον έρωτα, μέσα στην αγάπη.

Κανείς όμως ποτέ δεν μπόρεσε να προσπεράσει τη ζωή. Κανείς ποτέ δεν μπόρεσε να ξεγελάσει τον εαυτό του. Η ζωή πάντα θα απαιτεί να της παραδοθούμε. Ευτυχώς.

Είμαστε όλοι εθισμένοι

Φαίνεται ότι η αυτογνωσία κατά βάθος μας φοβίζει. Με διάφορους τρόπους ο άνθρωπος προσπαθεί να ξεφύγει, να κρυφτεί και να ξεγελάσει τον εαυτό του. Με μεγάλη μαστοριά βάζει εμπόδια στην αυτογνωσία. Πολλοί προσκολλώνται στα βιβλία και στα πτυχία. Άλλοι προσκολλώνται στο σύντροφό τους, άλλοι προσκολλώνται στην εργασία τους, άλλοι γίνονται επαγγελματίες σύμβουλοι των άλλων, άλλοι προσκολλώνται στην παιδική ηλικία, άλλοι προσκολλώνται σε κάθε είδους ομάδες και δόγματα, άλλοι πάλι προσκολλώνται στα χρήματα, τον πλούτο, τον τζόγο, το διαδίκτυο. Όλες οι προσκολλήσεις λειτουργούν σαν τα ναρκωτικά. Όλοι είμαστε εθισμένοι σε κάτι.

σημείωμα

Εκδότριας

Πάλι στη «γειτονιά» μας βρίσκονται σε εξέλιξη καταστάσεις ανείπωτης βίας, μαζικές σφαγές, βιασμοί, ανθρωποφαγίες, χρήση όπλων μαζικής εξόντωσης.

Η βία υπάρχει παντού και στη δική

μας κοινωνία και σε κάθε κοινωνία. Αυτό που υπάρχει είναι μια επίφαση ειρήνης. Υποβόσκει ο πόλεμος, μέσα στην οικογένεια, στις διαπροσωπικές σχέσεις, στο σχολείο, στην εργασία, στο δρόμο παντού. Και αυτό γιατί ο πόλεμος βρίσκεται μέσα μας. Αν δεν έχουμε νικήσει τον εσωτερικό πόλεμο, αν αποφεύγουμε να τον αντιμετωπίσουμε τότε ψάχνουμε να βρούμε μια αφορμή, μια πρόφαση για να δημιουργήσουμε έναν εξωτερικό πόλεμο. Ο άνθρωπος όμως πάντα επιλέγει τον εύκολο της εξωτερικής σύγκρουσης, γιατί η εσωτερική πονάει πολύ περισσότερο.

Και πάντα βέβαια τα αντιμαχόμενα μέρη έχουν την αυταπάτη ότι κάνουν το καλό, το σωστό, φυλακισμένοι μέσα σε ιδεολογίες, φυλές, δόγματα, έθνη, σύνορα. Ο παππούς μας ο Ηράκλειτος είπε «τα αντίθετα (καλό-κακό) συναντιούνται και αναμιγνύονται, είναι ένα». Αν ποτέ καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε την εσωτερική πάλη, του καλού και του κακού μέσα μας, τότε θα μπορέσουμε να συνυπάρχουμε παρ'όλες τις διαφορές μας.

Κάθε πρωί ξυπνάω με πονοκέφαλο

Άλλη μια μέρα σ' αυτή τη δουλειά

Ποιος θα με φροντίσει αν πάθω κάτι

Θέλω να χωρίσω αηλιά φοβάμαι

Τα παιδιά μου δεν με σέβονται

Ξυπνάω στη μέση της νύχτας

Φοβάμαι να μείνω μόνος

Παθαίνω συνέχεια κράμπες τι μου συμβαίνει

Είμαι ερωτευμένος με την γυναίκα του φίλου μου

Όταν γυρίζω σπίτι μου ανεβαίνει η πίεση

Θέλω να κόψω την πρέζα και δεν μπορώ

Θα ρίξω μαύρη πέτρα

Αν πω στους γονείς μου ότι είμαι γκέι θα συνεχίσουν να μ'αγαπούν

Δεν τα κατάφερα, νιώθω αποτυχημένος

Είμαι δεκατεσσάρων χρονών και είμαι έγκυος

Δεν ξέρω τι θέλω

Κανένας άλλος δεν έχει τα δικά μου βάσανα

Η ήλιμπιντό μου είναι στο μηδέν

Η ΔΕΗ μου έκοψε το ρεύμα

Βαριέμαι στο σχολείο

Ντρέπομαι που δεν έχω λεφτά

Ζηλεύω τον φίλο μου

Βρίσκομαι σε πανικό, την Κυριακή παντρεύομαι

Ο γιός μου δεν θέλει να ξαναπάει σχολείο

Πεινάω

Ζηλεύω την κόρη μου

Ντρέπομαι να πω ότι η κόρη μου δεν τελείωσε το πανεπιστήμιο

Οι γονείς μου δεν με καταλαβαίνουν

Φαντάζομαι μια μεγάλη οθόνη στο κέντρο της πόλης όπου κάθε πολίτης θα μπορεί να γράφει με ηλεκτρονικό τρόπο, ανωνύμως, ότι τον βασανίζει. Ίσως μια τέτοια δημόσια εξομολόγηση να λειτουργούσε καθαρτικά και παρηγορητικά καθώς θα διέλυε πολλές ψευδαισθήσεις για αυτά που θεωρούμε προσωπικά δράματα και βάσανα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

τα πάντα
προλάβετε προλάβετε

Μια κοινωνία που δημιουργεί τεχνητές ανάγκες και που επιδιώκει να προλαμβάνει κάθε επιθυμία, είναι μια κοινωνία – επιχείρηση όπου όλα κοστολογούνται, αγοράζονται και πωλούνται. Ένα χέρι σπκώθηκε, τράβηξε μια φωτογραφία, έναν άνθρωπο να ξεψυχάει στο πεζοδρόμιο. Ένα χέρι έδωσε μια φωτογραφία, ένα άλλο χέρι έδωσε μερικά χαρτονομίσματα. Δοσοληψίες. Έτσι η ζωή γίνεται επιχείρηση, ένα χρηματιστήριο που υπολογίζει κέρδη και ζημιές.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΤΙ ΘΕΛΕΙΣ

Στο κέντρο της πόλης πριν καιρό κολλήθηκαν μικρές αφίσες με το ερώτημα «τι θέλεις». Την επόμενη ημέρα το 80% των αφισών βρέθηκαν σχισμένες, ένα 10% από τις εναπομένουσες απαντήθηκε από νέους. Η εφημερίδα «Μήτιδα» θα επανέλθει με καινούργιο ερώτημα. Γρηγορείτε.

Με χδες θράδν θρήκα στα
οκουπίδια πεταμένο
ένα χατάκι και το
πήρα σπύτι μου

σοβαρολογείς
Τι ό'επιασε;

δεν σε αναγνωρίζω,
χέρασες και ξεμωράθηκες

έτρεμε,
δεν άντεξα...

το πήχα στον κτηνίατρο
και αγόρασα ένα
καλαδάκι ύπνου

ααα
δεν πας καλά

όλη μου την ζωή έδειχνα σκληρός,
αποφασιστικός, σίγουρος, δυνατός,
δαρραλέος, δυνατός, όμως πάντα μέσα
μου έτρεμα όπως αυτό το χατάκι

μια μέρα στο Ασκληπιείο της αρχαίας Κορίνθου

«Όποιος στον
ευωδιαστό αυτόν ναό
εισέρχεται, ας είναι
αγνός. Κι αγνότητα
είναι να έχεις τον
νου και την καρδιά
προσπλωμένα στο
καλό».

Το κέντρο πολιτισμού του δήμου Κορινθίων και η ΛΖ εφορία προϊστορικών και κλασικών αρχαιοτήτων οργάνωσαν ένα ιδιότυπο μάθημα αρχαιογνωσίας στο Ασκληπιείο της αρχαίας Κορίνθου και έτσι είχαμε πολλοί την ευκαιρία να μάθουμε για την ύπαρξη του αρχαίου αυτού θεραπευτικού χώρου.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχε η εξιστόρηση θεραπευμένων ιατρικών περιστατικών βασισμένη σε κείμενα που έχουν βρεθεί σε πολλά Ασκληπιεία. Τα απέδωσαν εξαιρετικά οι πθοποιοί, Δημήτρης Αλευράς, Ανδρέας Αντωνίου, Δημήτρης Καφαντάρης και Γιάννης Παπαγιανόπουλος. Στο δρώμενο συμμετείχε και η ομάδα Orus Femina της Φάλιας Παπαγιαννοπούλου. Εμπυχώτρια του εγχειρήματος η Σοφία Δασκαλοπούλου. Τα αρχαία Ασκληπιεία είναι χώροι που αφηγούνται με μια παγκόσμια γλώσσα την ιστορία του πολιτισμού μας, την ιστορία της ίασης, είναι μια αφορμή να έρθουμε σε επαφή με το θεραπευτικό πνεύμα του αρχαίου κόσμου.

φωτ. Ράνια Σαζακλή

φωτ. Ράνια Σαζακλή

φωτ. Ράνια Σαζακλή

Αποκτήματα, αυτές οι αυταπάτες

Αρέσει πολύ σ' εμάς τους ανθρώπους να νομίζουμε ότι μας ανήκουν τα σπίτια, τα αυτοκίνητα, τα χωράφια, τα παιδιά μας, τα ζώα, οι φίλοι, οι σύντροφοι, οι ερασιτέες, η γη ολόκληρη. Μας αρέσει να ζούμε με αυταπάτες, στην πραγματικότητα αυτό που μας ανήκει είναι μόνο ο εαυτός μας. Όλα τα άλλα υπάρχουν μόνο μέσα από τις επιθυμίες μας. Και γνωρίζουμε όλοι πως ο άνθρωπος γίνεται το αγριότερο ζώο όταν διεκδικεί αυτά που θεωρεί ιδιοκτησίες του. Πολλοί άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους διεκδικώντας ένα μέτρο γης, έχουν σπαταλήσει τη ζωή τους στα δικαστήρια διεκδικώντας κληρονομίες, έχουν καταστραφεί θεωρώντας ιδιοκτησία τους ανθρώπους. Όταν όμως δεν επιθυμούμε κάτι αμέσως αυτό χάνει την αξία του, παύει να υπάρχει για μας. Γιατί η αξία δεν βρίσκεται στο πράγμα αλλά στην επιθυμία μας, αυτή το κάνει πολύτιμο.

Μαμά, δεν μου
αρέσει που είμαι
τόσο δειλός

εγώ πιστεύω
πως είσαι
γενναίος

αλήθεια;

ναι γιατί μόνο ένας
γενναίος δεν κρύβει
την δειλία του

GREEN THEATER

Ο θεατράνθρωπος Πίτερ Μπρούκ είπε ότι «το θέατρο είναι μια κοινωνία σε μικρογραφία, ένας μικρόκοσμος που δημιουργείται κάθε βράδυ σ' ένα χώρο όπου δύο κόσμοι συναντιούνται, ο κόσμος των ηθοποιών και ο κόσμος του κοινού».

Το θέατρο είναι και ένας καθρέφτης της ταυτότητάς μας. Ένα τέτοιο καθρέφτη έστησε η κ. Ειρήνη Βελιμαχίτη μέσα στους αμπελώνες των αρχαίων Κλεωνών δημιουργώντας το 2010 το Green theater, ένα καλλιτεχνικό καράβι όπως η ίδια το αποκαλεί, το οποίο κάθε καλοκαίρι σαλπάρει μεταφέροντας θεατρικές και μουσικές παραστάσεις.

- **Πως γεννήθηκε η ιδέα για το green theater και μάλιστα σ' αυτό τον συγκεκριμένο χώρο;**

Η ιδέα του Green theater γεννήθηκε μέσα από μια ιδεολογική κατεύθυνση που λέει ότι ο πολιτισμός είναι αυτός που μας βελτιώνει που μας ισορροπεί μας εξηγεί το πριν και το μετά από εμάς. Αυτή η ιδεολογία μου έδωσε την έμπνευση να δημιουργηθεί αυτός ο πόλος έλξης του πολιτισμού που είναι το Green theater. Τώρα γιατί στις Αρχαίες Κλεωνές; Είναι αρκετά τα γιατί αλλά ίσως και καρπικά αν σκεφτούμε ότι το Green theater είναι δίπλα στον μοναδικό ναό του Ηρακλή, δίπλα στον ναό του Νέμεου Δια, λίγα χιλιόμετρα από τον τάφο του Αγαμέμνονα και της Κλυταιμνήστρας. Το γιατί εκεί, έχει και μια άλλη συναισθηματική διάσταση οι Αρχαίες Κλεωνές ήταν ο τόπος που περπάτησε τα παιδικά του χρόνια ο σύντροφος της ζωής μου Θανάσης Παπαδάς που χωρίς αυτόν δεν θα είχε δημιουργηθεί αυτό το σπουδαίο έργο που το χαίρονται χιλιάδες θεατές κάθε χρόνο.

- **Ποια όνειρα και ανάγκες σας εκπληρώνονται μέσα από το green theater;** Μεγάλωσα από δυο γονείς που το μόνο που κατάφεραν να ριζώσουν στο μυαλό μου ήταν η προσφορά στο σύνολο πρώτα και μετά στον εαυτό μου δυστυχώς η ευτυχώς θα το δείξει ο χρόνος. Έτσι η ανάγκη της προσφοράς καλύφθηκε μέσα από το θέατρο Αρχαίων Κλεωνών.

- **Το θέατρο είναι και αναζήτηση της πολιτιστικής μας ταυτότητας, ποια είναι η πολιτιστική ταυτότητα της Ελλάδας σήμερα;**

Η ταυτότητα μας η πολιτιστική, ταξίδεψε χιλιάδες χρόνια μέσα από την γραφή, την χειροτεχνία, την παράδοση, την μουσική, τον χορό, την ζωγραφική, αλλά κυρίως μέσα από το θέατρο που τα εμπεριέχει όλα αυτά. Το αν όλα αυτά που έχουμε στη διάθεση μας σήμερα ως Ελληνισμός τα αξιοποιούμε είναι θέμα κουλτούρας των οικονομικών και πολιτικών «αρχόντων» αυτής της χώρας που τόσο ταλαιπωρείται από αυτούς.

- **Η τέχνη έχει την δύναμη να αλλάξει την ζωή του ανθρώπου, με ποια κριτήρια επιλέγετε τα καλλιτεχνικά σχήματα και πότε θεωρείτε μια παράσταση επιτυχημένη;**

Η κάθε μορφή τέχνης έχει αυτή την δύναμη της αλλαγής της ζωής του ανθρώπου και σε προσωπικό επίπεδο και σε παγκόσμιο αρκεί αυτή η τέχνη να έχει αλήθεια μέσα της και ζωντάνια και να μην έχει σκοταδισμού. Όλες οι παραστάσεις που έρχονται στο Green theater έχουν κριθεί καλλιτεχνικά, δεν στηρίζονται στο ψέμα, όσο για το καρδιοτύπι είναι λογικό να υπάρχει για κάθε παράσταση όχι όμως όπως τα πρώτα χρόνια τώρα πια είμαι σίγουρη για την αγάπη των Κορινθίων για την τέχνη και ελπίζω τα επόμενα χρόνια το Green theater

να αποτελέσει πυλώνα πολιτισμού που θα αναδείξει τα προτερήματα αυτού του τόπου με τη συμμετοχή κοινωνικών φορέων που ακόμα δεν έχουν έρθει να αναλάβουν ρόλους.

- **Υπήρξαν στιγμές όπου η σχέση θεατών και ηθοποιών δεν λειτουργούσε;**

Σε όσες παραστάσεις έχουν έρθει δεν έχει τύχη να μην ταίριαζε η χημεία θεατών και ηθοποιών το αντίθετο με ένα μαγικό τρόπο γίνονται όλοι ένα. Ίσως είναι η σπουδαία κατασκευή αυτού του θεάτρου, που 2.500 θεατές έχουν αμεσότητα με τους ηθοποιούς, ίσως γιατί έρχεται μια θετική ενεργεία από χιλιάδες χρόνια πριν, ίσως γιατί το θέατρο είναι ανάγκη μεγάλη των ανθρώπων της υπαίθρου, δεν ξέρω πάντως το σίγουρο είναι ότι στο τέλος κάθε παράστασης βλέπω ευτυχισμένους θεατές και ευτυχισμένους ηθοποιούς αυτό με απογειώνει.

- **Πως αντιμετωπίζετε τις αρνητικές κριτικές;**

Όταν πραγματοποιείς τα όνειρα σου δεν είναι σίγουρο ότι κάλυψες και όλους τους άλλους θα υπάρξουν αρνητικά σχόλια, είμαι σε θέση να τα ακούσω και αν μπορώ να βελτιωνόμαστε αρνητικά δεν τα φοβάμαι με τα κακοπροαίρετα σχόλια θυμώνω.

- **Έχετε σκεφτεί να φέρετε και ξένες θεατρικές παραγωγές;**

Είναι στα άμεσα σχέδια μας να φιλοξενήσουμε προσωπικότητες της τέχνης του εξωτερικού.

- **Κάποτε στην Ν. Υόρκη ένας θίασος χρησιμοποίησε ως σκηνή την βιτρίνα ενός μαγαζιού και οι ηθοποιοί λειτουργούσαν ταυτόχρονα στο εσωτερικό του μαγαζιού και στο πεζοδρόμιο όπου οι περαστικοί γίνονταν «ηθοποιοί». Πιστεύετε ότι το Κορινθιακό κοινό είναι έτοιμο για τέτοιες πρωτοποριακές παραστάσεις;**

Οι θεατές είναι πάντα έτοιμοι για καινούργιες φόρμες πολιτισμού από όπου κι αν κατάγονται αρκεί να βρεθούν οι καλλιτέχνες που θα μπορούν να τολμήσουν.

Αδριάνειο υδραγωγείο Κορινθίας

Ένα μεγάλο υδρευτικό έργο την περίοδο της Ρωμαϊκής κατοχής

Το Αδριάνειο υδραγωγείο είναι ένα δώρο από το παρελθόν, μια μαρτυρία πολιτιστικής παράδοσης, ένα σημαντικό τεχνολογικό επίτευγμα, μια καταγραφή της ιστορίας του τόπου. Ο κ. Γιάννης Λώλος, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, αφιέρωσε στην έρευνα είκοσι χρόνια και μας παρέδωσε μέσα από την εργασία του πολύτιμες γνώσεις.

Στο χάρτη φαίνεται η διαδρομή του υδραγωγείου από τη Στυμφαλία μέχρι τον Ακροκόρινθο

• Πότε ξεκίνησε η κατασκευή του υδραγωγείου και πότε ολοκληρώθηκε;

- Αν και δεν υπάρχει επιγραφή που να μας φωτίζει για το πότε κατασκευάστηκε το Αδριάνειο υδραγωγείο, εκτιμώ ότι πρέπει να κατασκευάστηκε μετά την επίσκεψη του αυτοκράτορα στην Πελοπόννησο. Γνωρίζουμε ότι ήρθε τουλάχιστον 2 φορές, στα 124/125 και στα 128/129. Εάν υποθέσουμε ότι το έργο ξεκίνησε μετά την επιστροφή του αυτοκράτορα στη Ρώμη και την αποστολή των απαραίτητων κονδυλίων, τότε τοποθετούμε την έναρξη των εργασιών στα 125/126 ή στα 129/130. Δεδομένου ότι η ολοκλήρωση του υδραγωγείου πιστώνεται αποκλειστικά στον Αδριανό (και όχι στο διάδοχό του Αντωνίνο Πίο), σημαίνει ότι το έργο ολοκληρώθηκε πριν το θάνατο του αυτοκράτορα στα 138 μ.Χ.

• Πόσο μήκος είχε;

- περίπου 85 χλμ

• Μπορείτε να υπολογίσετε το κόστος κατασκευής;

- Όχι, γιατί δεν γνωρίζουμε πόσοι εργάτες δούλεψαν και για πόσο, πόσο ήταν το μεροκάματο, πόσο ήταν το κόστος των υλικών κλπ. κλπ. Η Anio Novus, ένα υδραγωγείο παρομοίου μήκους στη Ρώμη, κόστισε στα μέσα του 1ου αι. μ.Χ. (δηλαδή έναν αιώνα περίπου πριν την κατασκευή του υδραγωγείου μας) περίπου 350 εκατομμύρια σπαστέρια. Έναν αξιοπρεπής ετήσιος μισθός την εποχή εκείνη ήταν 3.000 σπαστέρια, άρα η Anio Novus κό-

στισε 116.666 φορές έναν ετήσιο μισθό. Με σημερινά δεδομένα, αυτό θα μεταφραζόταν σε ένα ποσό που υπερβαίνει το 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

• Τι υλικά χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή των αγωγών, των γεφυρών και των σπράγγων;

- Χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον αργοί λίθοι (δηλαδή πέτρες που συλλέχθηκαν από την επιφάνεια του εδάφους) και κονίαμα (πολύ συνεκτικό τσιμέντο), σπανιότερα τούβλα και ακόμα σπανιότερα ορθογώνιοι λαξευμένοι λίθοι. Πιο δαπανηρή ήταν η επένδυση του εσωτερικού του αγωγού με κονίαμα μεγάλης αντοχής και πολύ ομαλής τελικής επιφάνειας για να μειώνονται οι τριβές.

• Πόσες περιοχές υδροδοτούσε, και με ποιο τρόπο φιλτράρισε το νερό;

- Το υδραγωγείο υδροδοτούσε αποκλειστικά την Κόρινθο. Για το φιλτράρισμα του νερού είχε λεκάνες και τουλάχιστον μία δεξαμενή καθίζησης των ιζημάτων.

• Πότε χρησιμοποιήθηκε για τελευταία φορά

- Δεν γνωρίζουμε. Εάν όμως θεωρήσουμε ότι η λειτουργία του ακολούθησε τη λειτουργία των πολλών θερμών (λουτρών) της Κορίνθου δεδομένου ότι τους παρέιχε

νερό, τότε πρέπει να λειτουργήσε έως τον 4ο αι. μ.Χ.

• Μελετώντας τόσα χρόνια το υδραγωγείο ποια γνώμη έχετε σχηματίσει για τους Ρωμαίους μηχανικούς;

- Θαύμασα την τεχνογνωσία τους στη χάραξη του αγωγού (καθόλου εύκολο γιατί έπρεπε να ακολουθεί διαρκώς μια απαλή καθοδική πορεία ενώ το φυσικό ανάγλυφο είναι ανώμαλο) και στην κατασκευή του δεδομένου ότι πολλά τμήματά του άντεξαν μέχρι σήμερα.

• Σήμερα σε τι κατάσταση βρίσκεται αυτό το αρχαιολογικό μνημείο

- Τα υπόγεια τμήματα, εκεί όπου δεν έχει επέμβει ο άνθρωπος, σώζονται σε πολύ καλή κατάσταση. Τέτοια υπάρχουν μεταξύ Πεντεσκουφίου και Κουταλά, μεταξύ Κουταλά και Χιλιομοδίου, μεταξύ Αγίου Βασιλείου και Δερβενακίων, στους πρόποδες του Μεγαλοβουνίου, μεταξύ Γυμνού και Πλατανίου, μεταξύ Πλατανίου και σήραγγας Σιούρη, ακόμα και έξω από το χωριό της Στυμφαλίας.

• Θα μπορούσε να υπάρξει μια αρχαιολογική διαδρομή για όσους ενδιαφέρονται να γνωρίσουν το μνημείο

- Ναι θα μπορούσε. Σκέπτομαι το τμήμα

Αδριάνειο υδραγωγείο Κορινθίας

κοντά στο εγκαταλελειμμένο Πεντεσκούφι, το τμήμα γύρω από το Στρογγυλό Νεμέας, επίσης γύρω από το Μεγαλοβούνι Νεμέας και έως την Ντούρμιζα του Γυμνού, και επίσης κατά μήκος του ρέματος του Ψαριού στο κάμπο της Σκοτεινής.

- Έχετε περάσει ένα μέρος της ζωής σας ανασκάπτοντας το παρελθόν, πόσο έχει επηρεάσει την καθημερινότητά σας αυτή η δραστηριότητα, ποια η σχέση σας με τον χρόνο;
- Πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση. Επειδή

αγαπώ αυτό που κάνω, δεν με κουράζει ή, ακριβέστερα, σπανίως με κουράζει. Εάν μπορούσα να κάνω μόνο αρχαιολογική έρευνα θα ήμουν ευτυχής αλλά υπάρχουν κι άλλες υποχρεώσεις (επαγγελματικές, οικογενειακές) τις οποίες προσπαθώ να διεκπεραιώσω με συνοπτικές διαδικασίες, κάτι που δεν μου αρέσει τελικά γιατί δεν είναι πάντα σωστό. Όσο για το χρόνο, έχω συνειδητοποιήσει τι απειροελάχιστο ποσοστό αντιπροσωπεύει ο χρόνος του βίου στην αρχαιολογική και ιστορική συνέχεια.

Βοήθεια, είμαι συνταξιούχος

Η σύνταξη θεωρείται στη Δύση κατάκτηση του κοινωνικού κράτους. Πολλοί Ασιάτες και Αφρικανοί ζηλεύουν τους Δυτικούς γι'αυτές τις παροχές που οι ίδιοι ίσως ποτέ δεν θα αποκτήσουν. Η απόσυρση από την δουλειά για πολλούς συνταξιούχους είναι μια δύσκολη περίοδος στη ζωή τους. Η ιατρική υποστηρίζει σήμερα ότι εάν οι συνταξιούχοι παραμείνουν απασχολημένοι παρατείνεται η διάρκεια της ζωής τους. Ετσι αντί η σύνταξη να είναι μια περίοδος αναστάτωσης και ταχείας φθοράς του νου και του σώματος, μπορεί να γίνει μια καινούργια αρχή. Μια ευκαιρία να μείνει κάποιος με τον εαυτό του, όταν μάλιστα σ'όλη του τη ζωή απέφυγε αυτή την συνάντηση. Μια ευκαιρία να κάνει κάποιος πράγματα με ένα νέο ,δημιουργικό τρόπο, κυρίως όταν έκανε μια δουλειά ρουτίνας. Η δουλειά όταν γίνεται με αγάπη ,είναι ευλογία. Άλλωστε η ζωή κινείται συνεχώς, η δουλειά κρατά σε επαφή τον άνθρωπο με το όμορφο караβάνι της ζωής. Ίσως η ομορφότερη ευχή να κάνουμε για αγαπημένα μας πρόσωπα να είναι « να δουλεύεις μέχρι τα βαθιά σου γεράματα».

Για αρκετούς συνταξιούχους οι αρρώστιες τους γίνεται ένας τρόπος για να είναι απασχολημένοι με κάτι.

Είμαι ευγνώμων για όλα τα μηνύματα σας, τα σχόλια σας, τις φωτογραφίες σας και τα φιλιμάκια που μου στείλατε. Ευχαριστώ συνοδοιπόροι μου που μοιραστήκατε μαζί μου τις σκέψεις σας και τα συναισθήματα σας. Έχω βγάλει φτερά. Χαίρομαι που κάνουμε μαζί αυτό το ταξίδι.

Όταν η τέχνη βγαίνει έξω

Είναι σημαντικό η τέχνη να διεκδικεί το δημόσιο χώρο, γιατί έτσι κάνει τις πόλεις ζωντανούς χώρους επικοινωνίας. Αυτό έκαναν λοιπόν το καλοκαίρι σ'ένα μπαράκι μια ομάδα γυναικών. Η Λορένα Κιρκ- Γιαννούλης, η Βενετία Κότσαλου, η Βίκυ Κατσιογιώργη, είχαν την ιδέα να στήσουν ένα σκηνικό έκφρασης και διαλόγου με ζωγραφική και εικαστικές δημιουργίες.

Η Λορένα Κιρκ- Γιαννούλης με τα έργα της

Είναι φορές που φαντάζομαι την πόλη ως ένα υπαίθριο μουσείο, γεμάτη χρώματα και μουσικές. Φαντάζομαι τους μονότονους τοίχους των πολυκατοικιών και των μονοκατοικιών καλυμμένους με τοιχογραφίες, φαντάζομαι μουσικές να καλύπτουν την ηχορύπανση των μηχανών και των αυτοκινήτων.

Οι εικαστικές δημιουργίες στο κέντρο της πόλης, της ομάδας «φαντάσου την πόλη», μας κάνουν να φανταζόμαστε μια πιο όμορφη πόλη.

όταν οι τοίχοι μιλάνε

Είδα αυτό το σύνθημα γραμμένο σ'ένα τοίχο της πόλης μας και σκέφτηκα πόσο μεγάλη είναι η ανθρώπινη άγνοια και ο εγωισμός. Γιατί όλους αυτούς τους αιώνες ο άνθρωπος δεν έχει ακόμη συνειδητοποιήσει πως όλα τα πλάσματα πάνω σ'αυτόν τον πλανήτη είναι άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Είμαστε μια μεγάλη οικογένεια και κάθε τι είναι μοναδικό, αναντικατάστατο και θαυμαστό. Ο άνθρωπος παραμένει το πιο αδύναμο, φοβισμένο, αρπακτικό, καταστροφικό και κουτό ζώο. Αφού ήδη έχει φροντίσει για την αυτοεξόντωσή του, από τα βέλη έφτασε στα όπλα μαζικής καταστροφής.

Μου αρέσουν πολύ οι «ομιλούντες» τοίχοι, μακάρι να υπάρξει συνέχεια, το έχουμε ανάγκη.

Μια καινούργια ομάδα δημιουργήθηκε στην Κορινθία, η **κ. Αναστασία Τσακαλιάρη** μου μίλησε για τον καινούργιο σύλλογο.

Η ΚΟ.ΠΡ.Α.Π. (Κορινθία Προστασία Αστικής Πανίδας) ουσιαστικά είναι μια ομάδα από ανθρώπους που προσπαθούν με ίδιες δυνάμεις και καμία βοήθεια (υλική ή ηθική) για την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των αδέσποτων ζώων συντροφιάς, αλλά και σε ότι έχει σχέση με το περιβάλλον και την προστασία του. Οι προθέσεις της ομάδας είναι, όσο πλαισιώνεται από νέα μέλη, να ασχοληθεί και με τα άλλα ζώα που αποτελούν την πανίδα. Κύριο μέλημα είναι η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας. Εμπειρικές παρατηρήσεις χρόνων μας έχουν οδηγήσει στο ασφαλές συμπέρασμα ότι ενώ ο νομοθέτης έχει μεριμνήσει με αρκετή σαφήνεια (αν και υπάρχουν περιθώρια βελτιώσεων) οι αρχές που είναι αρμόδιες με την εφαρμογή του νόμου δεν έχουν να παρουσιάσουν έργο. Κύριος σκοπός της ομάδας είναι να πείσει σε κάθε κατεύθυνση για την εφαρμογή του νόμου, να συνεργαστεί με τις υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με σκοπό την ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων και όχι τη δημιουργία εντυπώσεων. Πιστεύουμε ότι η οικονομική στήριξη της ομάδας δεν είναι πανάκεια. Η μεγάλη πρόκληση είναι η προσπάθεια αλλαγής της νοοτροπίας, η οποία κυριαρχεί, σε σχέση με την αντιμετώπιση των ζώων. Με τον όρο πανίδα ή πανίσκη (καθαρεύουσα: πανίς) χαρακτηρίζεται το σύνολο των ζώων. Ως αστική πανίδα ορίζεται το σύνολο των ζώων που ζουν εντός του αστικού ιστού, είτε αυτά είναι δεσποζόμενα (έχουν ιδιοκτήτη), είτε όχι. Όλα αυτά τα ζώα συντροφιάς έχουν εγκαταλειφθεί από ανεύθυνους ιδιοκτήτες, έχουν αναπαραχθεί και καταλήγουν να αποτελούν πρόβλημα για κάποιους συμπολίτες μας. Κάποιοι από αυτούς μηχανεύονται όλους τους δυνατούς τρόπους προκειμένου να απαλλαγούν από την παρουσία τους. Σε πολλές περιπτώσεις τα φαινόμενα κακοποίησης ξεπερνούν την πιο νοσηρή και διεστραμμένη φαντασία, ενώ ταυτόχρονα οι αρμόδιες αρχές αδιαφορούν, σε αρκετές δε περιπτώσεις η αδιαφορία ισοδυναμεί με συνενοχή. Κατά καιρούς πραγματοποιούνται μαζικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις με θύματα αδέσποτα, αλλά και δεσποζόμενα. Υποψίες και ενδείξεις υπάρχουν, αλλά τεκμηριωμένες αποδείξεις όσον αφορά στους ενόχους, ώστε να οδηγηθούν ενώπιον της δικαιοσύνης, δεν υπάρχουν.

Η Κο.Πρ.Α.Π κατά συνέπεια καλείται να γεφυρώσει το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στην κοινωνία και τους φορείς της και τη στάση-συμπεριφορά απέναντι στα ζώα και ειδικότερα στα αδέσποτα. Είναι σαφές ότι η τοπική κοινωνία έχει απαιτήσεις από μια φιλοζωική ομάδα και είναι πολλές οι φορές που επιτακτικά ζητείται η βοήθεια της ομάδα για περιστατικά τραυματισμένων ζώων. Ταυτόχρονα όμως είναι σαφές ότι καμία φιλοζωική ομάδα-σύλλογος δεν μπορεί να αντι-

"Κορινθία Προστασία Αστικής Πανίδας"
(ΚΟ.ΠΡ.Α.Π)

μετωπίσει όλα αυτά τα περιστατικά μέσα από ίδιους πόρους, είτε ψυχικούς είτε οικονομικούς. Τα περιστατικά είναι αναρίθμητα και αφορούν σε κακοποιήσεις, εγκαταλείψεις, καταγγελίες αλλά ακόμα και τεχνογνωσία όταν αυτή ζητηθεί. Τα προγράμματα περισυλλογής και στείρωσεων πραγματοποιούνται αποκλειστικά από ίδιους πόρους, δηλαδή από τα χρήματα που συλλέγονται μέσα από bazaar και από τις δωρεές και συνδρομές των μελών της ομάδας. Ηθική συμπαράσταση από τους Αρμόδιους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Περιφέρεια, την ΕΛ.ΑΣ. και τη Δικαστική εξουσία δεν υπάρχει. Οικονομική συμπαράσταση από τους παραπάνω φορείς επίσης δεν υπάρχει. Ωστόσο υπάρχουν πολλά περιστατικά όπου κάποιοι προσπαθούν να «φορτώσουν» περιπτώσεις ζώων με προβλήματα (εγκαταλελειμμένων, κακοποιημένων) στην φιλοζωική ομάδα χωρίς οι ίδιοι να αναλαμβάνουν καμία ευθύνη. Είναι σαφές ότι η ομάδα λειτουργεί σε εθελοντική βάση, οι άνθρωποι που δραστηριοποιούνται δεν είναι πολλοί, οι ομάδα δεν είναι ομάδα πρώτων βοηθειών για τα ζώα και δεν έχει έτοιμες λύσεις πόσο μάλλον όταν οι οικονομικοί πόροι είναι ελάχιστοι.

Πρόθεση της ομάδας είναι μέσα από δράσεις (ειδικά στα σχολεία), παρεμβάσεις στα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, ημερίδες, εκδηλώσεις, παρουσία στο internet να ευαισθητοποιήσει τους συμπολίτες μας σε σχέση με τη στάση τους απέναντι στα ζώα και ειδικότερα στα αδέσποτα. Σε αυτή την κατεύθυνση κάθε δυνατή βοήθεια που θα μπορούσε να στηρίξει αυτή την προσπάθεια είναι ευπρόσδεκτη. Είναι γεγονός ότι η κοινωνία με αργά βήματα αντιλαμβάνεται ότι η συνύπαρξη με τα ζώα δεν είναι ζήτημα καλής ή κακής συμπεριφοράς ή φιλοζωίας αλλά ζήτημα ανθρωπιάς, αγάπης και σεβασμού προς την ίδια τη ζωή. Ωστόσο το μονοπάτι είναι δύσκολο, εμπειρείται πολλούς κινδύνους και ειδικά στην Κορινθία τα μέτωπα είναι πολλά. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι ευαισθητοποιημένοι πολίτες δεν είναι λίγοι. ΟΜΩΣ σιωπούν/ φοβούνται, δεν έχουν εμπιστοσύνη στις συλλογικές προσπάθειες και αυτό το τοπίο αποτελεί την μεγαλύτερη πρόκληση για την ομάδα μας.

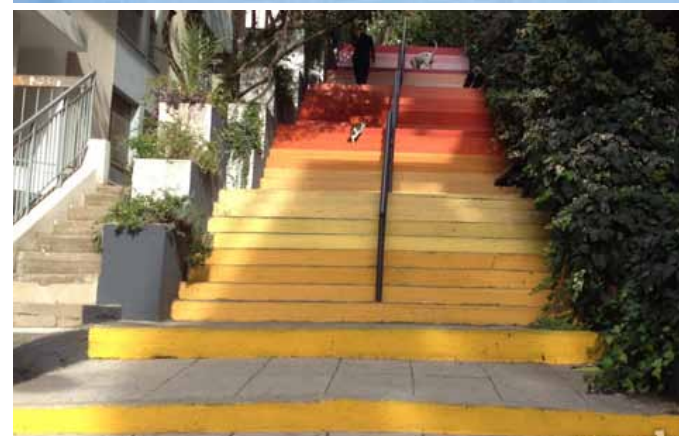
Όποιος και όποια επιθυμεί να επικοινωνήσει με την Κο.Πρ.Α.Π. θα μας βρει στα παρακάτω τηλέφωνα 6977781971, 6938617466. Σύντομα θα μπορείτε να μας βρείτε στο διαδίκτυο, καθώς και στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης.

η γάτα της γειτονιάς μου

Για δέκα τουλάχιστον χρόνια παρακολουθώ τη γάτα της γειτονιάς μου να καταφέρνει να επιβιώσει σε μια περιοχή που μοιάζει με ναρκοπύλο. Αναρωτιέμαι πως τα καταφέρνει, όταν δεκάδες άλλες γάτες καταλήγουν συχνά στους κάδους απορριμμάτων σκοτωμένες. Άραγε πόσες πιθανότητες θα είχε να επιβιώσει ένας άνθρωπος που θα ζούσε μόνος και ανεπιθύμητος σε μια περιοχή υψηλού κινδύνου. Η τετράποδη ηρωίδα μου είναι τόσο ευφυής που νικά την ανθρώπινη αλαζονεία, βλακεία και προκατάληψη.

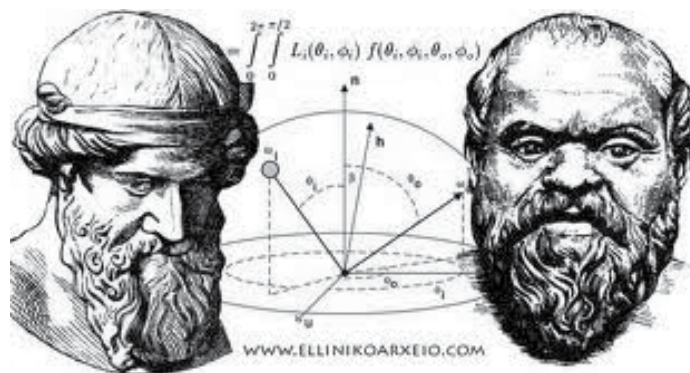
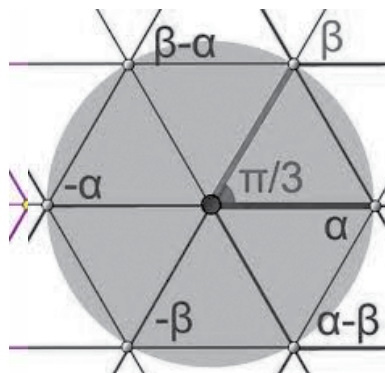
στην Τουρκία μιλούν και τα σκαλοπάτια

Παραδέχομαι, μετά τα τελευταία γεγονότα στην Τουρκία, ότι οι Τούρκοι είναι ευφάνταστοι, επινοητικοί και δημιουργικοί όταν θέλουν να εκφραστούν. Τελευταία οι κάτοικοι της Κωνσταντινούπολης άρχισαν να βάφουν πολύχρωμα τα γκρίζα σκαλοπάτια της πόλης. Είναι και αυτός ένας ευφάνταστος τρόπος να συνεχίσουν την διαμαρτυρία τους χρησιμοποιώντας το χρώμα ως συμβολική γλώσσα αντίστασης. Αναμφίβολα είναι μια πρωτότυπη μορφή διαλόγου. Πέρα όμως από αυτό, έχει ενδιαφέρον ότι οι άχρωμες και γκρίζες συνοικίες της Πόλης ντύθηκαν με χρώμα και αυτό κάνει τους δρόμους και τις γειτονιές ποικιλικές.

Αχ αυτά τα μαθηματικά

Ο αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος Πρόκλος είπε ότι τα μαθηματικά δείχνουν την ενότητα που κρύβεται μέσα στην πολλαπλότητα. Οι απαντήσεις του κ. Δημήτρη Γαβαλά, συμβούλου μαθηματικών, μας βοηθούν να κατανοήσουμε πόσο συνδεδεμένα είναι τα μαθηματικά με την ιστορία μας, με την ιστορία του πολιτισμού μας.

- Τι γνωρίζουμε για τη διδασκαλία των Μαθηματικών στην Αρχ. Ελλάδα, υπήρχαν σχολές;

Τα Μαθηματικά ήταν ένα από τα 4 βασικά μαθήματα που διδάσκονταν την εποχή εκείνη (quadrivium) και συνέχισαν να διδάσκονται μέχρι που ξεκίνησε η οργανωμένη εκπαίδευση. Έκτοτε πήραν τη μορφή που ισχύει μέχρι σήμερα. Τότε υπήρχαν σχολές των δασκάλων που δίδασκαν Μαθηματικά, όπως του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του Ευκλείδη και παλιότερα του Πυθαγόρα.

- Ο Πλάτων θεωρούσε τα Μαθηματικά εισαγωγή στην μελέτη της Φιλοσοφίας, και δεν έκανε δεκτούς στην σχολή του όσους δεν γνώριζαν Μαθηματικά. Ποια η σχέση Μαθηματικών και Φιλοσοφίας;

Το κοινό πλαίσιο είναι η αναζήτηση μέσω της «κατευθυνόμενης σκέψης». Μπορείς να κατευθύνεις τη σκέψη σε πολλά γνωστικά αντικείμενα, τα οποία απαιτούν διαφορετικό τρόπο. Τα Μαθηματικά απαιτούν ιδιαίτερα δομημένη σκέψη γιατί πρέπει να σκεφτείς με συγκεκριμένο τρόπο που χαρακτηρίζεται από αξιωματική θεμελίωση και λογικές συνεπαγωγές, με χαρακτηριστικό γνώρισμα την αποδεικτική διαδικασία. Από την άλλη, η Φιλοσοφία είναι περισσότερο ελεύθερη, είναι ίσως η έκφραση απόψεων που δεν είναι εύκολο να τεκμηριώνονται πάντα. Αλλά και τα Μαθηματικά και η Φιλοσοφία δεν είναι επιστήμες, ενώ από τα δυο τα Μαθηματικά είναι πιθανόν μια τέχνη με αυστηρούς κανόνες, ενώ η Φιλοσοφία στοχεύει στην αναζήτηση απαντήσεων σε βασικά ερωτήματα του ανθρώπου με πιο «χαλαρό» τρόπο. Κάποτε όλο το επιστητό ήταν κατά κάποιο τρόπο ενιαίο, αλλά σήμερα υπάρχει κατακερματισμός. Η λεγόμενη «Φιλοσοφία των Μαθηματικών» ασχολείται σήμερα με μελέτη των ίδιων των Μαθηματικών και των προβλημάτων τους, χωρίς να επεκτείνεται σε καθαρά και ευρύτερα φιλοσοφικά προβλήματα.

- Για πολλούς μαθητές τα Μαθηματικά είναι μπελάς. Γιατί το σχολείο δεν μπορεί να εμπνεύσει ενδιαφέρον για τους μαθηματικούς συλλογισμούς;

Τα Μαθηματικά που διδάσκονται στο σχολείο είναι ειδικά επεξεργασμένα και προσαρμοσμένα

για παιδαγωγική και διδακτική χρήση. Στο σχολείο δεν μαθαίνουμε πραγματικά Μαθηματικά, αλλά τα χρησιμοποιούμε κυρίως, όπως και τα άλλα μαθήματα, στη διαπαιδαγώγηση των μαθητών. Οι μαθητές φεύγουν από το σχολείο με στρεβλές και ψευδείς εντυπώσεις για το τι πραγματικά είναι τα Μαθηματικά και αυτό συνιστά μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα. Τα σχολικά Μαθηματικά περιορίζονται στην τεχνική πλευρά, ενώ η γνωστική - σημασιολογική - εννοιολογική - λογική πλευρά περνάει απαρατήρητη. Στα σχολικά Μαθηματικά, όπως αυτά διδάσκονται σήμερα στα σχολεία μας, δεν δίνεται καμιά προσοχή σε συλλογισμούς, δεν διδάσκεται η «διαδικασία επίλυσης προβλήματος», που είναι το κέντρο των Μαθηματικών, και οι μαθητές δεν έχουν κίνητρο και δεν βρίσκουν νόημα για να ασχοληθούν, συνεπώς πράγματι είναι μπελάς για αυτούς.

- Γιατί είναι σημαντικά τα Μαθηματικά; Πώς θα ήταν ζωή μας χωρίς αυτή τη γνώση;

Από την εποχή των Πυθαγορείων οι άνθρωποι πίστευαν ότι ο αριθμός και τα Μαθηματικά ήταν η πρώτη και βασική αρχή του κόσμου, αφού και τα φυσικά μεγέθη και οι νόμοι ανάγονται σε αυτούς. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος και η φύση κάνουν συνεχώς μαθηματικούς υπολογισμούς, συνεπώς τα Μαθηματικά υπόκεινται στο φυσικό και βιολογικό υπόβαθρο και για τον λόγο αυτό είναι σημαντικά. Αλλά και όλος ο πολιτισμός έχει χρησιμοποιήσει κατά κόρον τα Μαθηματικά με διάφορους πρόσφορους κάθε φορά τρόπους. Έτσι, Μαθηματικά μπορούμε να συναντήσουμε στην Αρχιτεκτονική, στην Τέχνη, στην Επιστήμη, στην Τεχνολογία κτλ. και φυσικά η ζωή μας δεν μπορεί να νοηθεί χωρίς αυτά. Αλλά πάνω από όλα τα Μαθηματικά είναι τρόπος σκέψης που υποστηρίζει το ορθολογικό, αλλιώς χανόμαστε στον σκοτεινό ωκεανό του παράλογου.

- Σας έχουν βοηθήσει τα Μαθηματικά στην κατανόηση του κόσμου και του εαυτού σας;

Προσωπικά μιλώντας, θεωρώ την ουσία των Μαθηματικών ως δρόμο/ τρόπο για την έρευνα του κόσμου και του εαυτού. Επομένως, η απάντησή μου είναι ότι έχουν συμβάλει σε αυτή την κατανόηση, αλλά δυστυχώς αυτή η άποψη των Μαθηματικών δεν 'περνάει' στο σχολείο και στην κοινωνία.

Αφού μιλάμε για τρόπο πρόσβασης στον κόσμο, να θυμηθούμε τον νομπελίστα φυσικό Χάιζενμπεργκ ο οποίος συνδυάζει τα Μαθηματικά με την Ποίηση λέγοντας πως «μόνο δύο γλώσσες έχει ο άνθρωπος για να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα, τα Μαθηματικά και την Ποίηση». Αυτοί είναι άλλωστε και οι δυο δρόμοι ή γλώσσες που ακολούθησα μοιράζοντας τον χρόνο μου ανάμεσά τους: Την Ποίηση και τα Μαθηματικά. Κλείνω εδώ παραθέτοντας ένα μικρό ποίημά μου που διδάσκονταν στο Γυμνάσιο.

φανταστική γεωμετρία

Ο πίνακας-κλιουβί κλείνει

Χίλια παράξενα πουλιά:

Το πουλί-σημείο

Το πουλί-τρίγωνο

Το πουλί-τετράγωνο

Το πουλί-κύκλος.

Ξάφνου μια έκρηξη φωτός.

Ένας μαθητής ανοίγει το παράθυρο

Πετάνε στην ελευθερία τ' ουρανού.

Περιφερόμενοι φάροι

Φωτίζουνε πέλαγα στη νύχτα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Μήτιδα

ΦΥΛΛΟ 12 | ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

www.mhtida.wordpress.com | mhtida@gmail.com

ΕΚΔΟΤΡΙΑ: Μαργαρίτα Σπηλιοπούλου, τηλ. 6944103444

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΚΑΤΑΓΡΑΜΜΑ